

10 noiembrie - 1940 - S-a născut Tudor Mărăscu, regizor de teatru și de televiziune la Televiziunea Română („Adio, Europa!”).

18 Noiembrie - 1874 - România a aderat la Convenția internațională pentru îmbunătățirea soartei militarilor răniți din armatele în campanie (Crucea Roșie), încheiata la 10/22.08.1864, la Geneva.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ
Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”
Independența prin cultură

19 Noiembrie - 1908 - S-a născut geograful Victor Tufescu, unul dintre întemeietorii actualului Institut de Geografie al Academiei Române, membru al Academiei Române (m. 13.03.2000).

21 Noiembrie - 2002 - În cadrul reuniunii NATO de la Praga, România a fost invitată să adere la Alianța Nord-Atlantică, alături de Bulgaria, Estonia, Letonia, Lituania, Slovacia și Slovenia.

22 Noiembrie - 1869 - S-au deschis cursurile Facultății de Medicină din București

MOMENT DE EXCEPȚIE - 100 DE ANI DE JURNALISM PROFESIONIST

Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România a organizat, în parteneriat cu Radio Romania și cu susținerea Guvernului, un eveniment de amploare demn de aniversarea celor 100 de ani de jurnalism profesionist. Manifestarea ce a marcat centenarul UZPR a avut loc în sala de concerte a Radiodifuziunii Române, în data de 26 septembrie 2019 și a reunit 800 de participanți - oficialități ale statului român, reprezentantul Bisericii Ortodoxe, diplomați din cadrul ambasadelor acreditate la București, instituții partenere, membri ai altor Uniuni de creație, reprezentanți ai unor organizații neguvernamentale.

În cuvântul de deschidere, președintele UZPR Doru Dinu Glăvan a mulțumit tuturor celor care au răspuns invitației uniunii, a mulțumit excelentelor lor ambasadori în România - din partea Federației Ruse, Belarus, Danemarca, Estonia, Irlanda, Muntenegru, Serbia, Slovacia; a mulțumit reprezentanților ambasadelor la București din Cehia, Polonia, Grecia, Marea Britanie, Irlanda de Nord și Republica Moldova. A mulțumit foștilor președinți ai UZPR, care au făcut ca uniunea să reziste într-o perioadă postdecembristă atât de frământată.

Celebrarea unui secol de existență a UZPR este un omagiu adus jurnalismului profesionist din România, jurnaliștii constituind o categorie importantă implicată în viața socială culturală și economică, având un aport considerabil în evidențierea realităților vieții cotidiene.

Prezentatorul evenimentului a fost jurnalistul Răzvan Onesa.

Primul discurs, emoționant a fost susținut de consilierul patriarhal Nicolae Dascălu, directorul publicațiilor „Lumina”, dând citire mesajului Preafericitului Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. Citez un fragment din acest mesaj: „Ne rugăm Mântuitorului nostru Iisus Hristos să binecuvânteze pe toți organizatorii și participanții la lucrările acestei întruniri și să le dăruiască bucuria de a cultiva în universul mediatic din zilele noastre valorile care nu se învechesc niciodată”.

Au urmat, apoi, și alte discursuri emoționante susținute de personalități de anvergură ale mass-media din țară și din diasporă, ce au evocat contribuția ziariștilor profesioniști din România la evoluția societății în toate etapele sale istorice. Au fost amintiți, ca un exemplu de suflet, marii înaintași ai presei din România ce au menținut continuitatea de drept a celei mai vechi organizații, de breaslă, din România.

Evenimentul a fost punctat de momente artistice de înaltă ținută, iar prezența scenică a rapsodului de aur, Tudor Gheorghe a fost răsplătită de participanți prin aplauze îndelungate.

RODICA SUBȚIRELU

REMEMBER

Să ne amintim veșnic de cei ce nu mai sunt printre noi. Că după cum spunea poetul Mihail Grănescu: Clepsidre suntem de nisip/ un vis e viața/ un sticlet alb (himeră) (chip)/ Ce-atinge fața. S-a scurs nisipul anilor din clepsidra vieții lui și iată, de ziua lui onomastică au mai trecut patru luni peste cei cinci ani de când ne-a părăsit pentru totdeauna. Și după cum socotea el, Moartea este numai o trecere, ca și viața. Și după ce va trece și moartea, mă întreb eu, ce se va întâmpla? Poate, cum zicea tot el, Și vii tu Prinț al Morții/ Să ne trezești la viață/Apleci din slava bolții/ Transcendentală-ți față...

Apreciat și, inexplicabil, urât a încercat să facă față greutăților care-l copleșeau: Și anii precum fumul trec peste mine-n goană/ Spre a rămâne singur pe ultimul meu prag/ de ghimpi mai port pe frunte emfază de coroană/ și trăsnete soartei ca platina le-atrag. Întrădevăr, cam așa s-a scurs viața acestui om care a vrut să spună adevărul, nu a cântat niciodată, precum alții, comunismul și tirania, ba din contră, fapt pentru care a fost pedepsit prin ignorare și uitare. A fost mereu frământat de ideea scopului vieții: Acuma ninge apăsător/ și mă frământă al meu rost:/ de ce-am trăit și cine-am fost/ unde mă duc și ce-am lăsat .

Dorindu-și , după cum spunea în Sonetul meu: versuri târzii/ agonizând/ fără să știi/ rămâi Cuvânt/ când n-oi mai fi/ să plângi în vânt... Îndoindu-se mereu de ce va rămâne după el: Când spiritul se frânge din înalt/ aripile se curăță de smalt/ și vin fecioare de-altădată săadune/ relicve din Tărâmul Celălalt/ de pe aripa ce se descompune/ însă dezintegrandu-mă i-atât de van/ exodul deflorării diafan/ că nu mai sunt nimic, n-am fost nimic/.../

A iubit oamenii, i-a ajutat fără să-și precupețească nici timpul, nici sănătatea, până în ultima clipă a vieții lui.

Rămâne o enigmă pentru mine cum de s-a putut strecura chiar în Dicționarul General al Literaturii Române editat de ACADEMIA ROMÂNĂ, sub ochii distinsului academician, domnul Eugen Simion desființarea totală a scriitorului Mihail Grănescu.. Lui Grănescu i se neagă până și cele mai evidente calități ale scrisului recunoscute de altfel de toată lumea. Recenzentul ajunge la concluzia că (vorbind despre Aporisticon, cartea de debut): „Invenția epică este cel mai adesea minimă, iar ideile se reduc în bună parte la jocuri de limbaj cu efect discutabil.” Continuând opera demolatoare scrie mai departe, vorbind despre romanul Phreeria, acuzându-l de nesiguranță și incoerență... poetizări necontolate, asociate cu o lipsă marcată (sic) de originalitate. Și, în concluzie: Literatura epică, ulterioară a lui G. - romane, povestiri, poezie - este neconvingătoare Rolul autorului se limitează la contextul mișcării SF din anii '80. Oare toți ceilalți comentatori ai operei lui Grănescu (personalități în lumea criticii, din țară și din străinătate) care i-au găsit și lipsuri, cum era firesc, să fi fost atât de lipsiți de simțul realității încât să aprecieze o nulitate? Să-i aprecieze greșit stilul

poetic inconfundabil, originalitatea incontestabilă, calitățile inventivității ș.a.? Poate dacă domnul academician ar avea puțină bunăvoință ar putea dezlega această enigmă făcându-i dreptate unui scriitor de talent!

BEATRICE KISELEFF

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură
